

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ सारसाः लक्ष्मणा इति पाठे सारस्यः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ न आवासयंति नाध्यासते ॥ २९ ॥ अंतर्नाशं निवातक
ततो मायाश्रुताः सर्वा निवातकवचांश्च तान् ॥ तेवज्जचोदिता बाणावज्जभूताः समाविशन् ॥ १५ ॥ तेवज्जवेगविहता दानवाः पर्वतोपमाः ॥ इतरेतरमाश्लिष्य
न्यपतन्पृथिवीतले ॥ १६ ॥ अंतर्भूमौ च ये गृह्णन् दानवारथवाजिनः ॥ अनुप्रविश्य तान् बाणाः प्राहिण्वन्यमसादनं ॥ १७ ॥ हतैर्निवातकचैर्निरस्तैः पर्वतोपमैः ॥
समाच्छाद्य तद्देशः स विकीर्णैरिव पर्वतैः ॥ १८ ॥ न हयानां क्षतिः काचिन्नरथस्य न मातलेः ॥ मम चादृश्यत तदा तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १९ ॥ ततो मां प्रहसन् राज
न्मातलिः प्रत्यभाषत ॥ नैतदर्जुनदेवेषु त्वयि वीर्यं यदीक्ष्यते ॥ २० ॥ हतेष्वसुरसंघेषु दारास्तेषां तु सर्वशः ॥ प्राक्रोशन्नगरे तस्मिन् यथा शरदिसारसाः ॥ २१ ॥ त
तो मातलिना सार्धमहंत पुरमभ्ययां ॥ त्रासयन् रथघोषेण निवातकवचस्त्रियः ॥ २२ ॥ तान् दृष्ट्वा दशसाहस्रान्मयूरसदृशान् हयान् ॥ रथंचरविसंकाशं प्राद्रवन् गण
न ॥ बहु रत्नविचित्राणि शातकुंभमयानि च ॥ २५ ॥ तदद्भुताकारमहं दृष्ट्वा नगरमुत्तमं ॥ विशिष्टं देवनगरादपृच्छं मातलिततः ॥ २६ ॥ इदमेवं विधं कस्माद्देवा
नावासयंत्युत ॥ पुरंदरपुराद्धीदं विशिष्टमिति लक्षये ॥ २७ ॥ मातलिरुवाच आसीदिदं पुरा पार्थ देवराजस्य नः पुरं ॥ ततो निवातकवचैरितः प्रच्याविताः
सुराः ॥ २८ ॥ तपस्तप्त्वा महतीं व्रं प्रसाद्य च पितामहं ॥ इदं वृत्तं निवासाय देवेभ्यश्चाभयं युधि ॥ २९ ॥ ततः शक्रेण भगवान्स्वयं भूरिति चोदितः ॥ विधत्तां भग
वानंतमात्मनो हितकाम्यया ॥ ३० ॥ तत उक्तो भगवता दिष्टमत्रेति भारत ॥ भवितांतस्त्वमप्येषां देहेनान्येन शत्रुहन् ॥ ३१ ॥ तत एषां वधार्थाय शक्रो स्त्राणि ददौ
तव ॥ न हि शक्या सुरैर्हंतुं य एते निहतास्त्वया ॥ ३२ ॥ कालस्य परिणामेन ततस्त्वमिह भारत ॥ एषामंतकरः प्राप्तस्तत्त्वया च कृतं तथा ॥ ३३ ॥ दानवानां विनाशाय
अस्त्राणां परमं बलं ॥ ग्राहितस्त्वं महेंद्रेण पुरुषेन्द्र तदुत्तमं ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच ततः प्रशाम्य नगरं दानवांश्च निहत्य तान् ॥ पुनर्मातलिना सार्धमगच्छं देव
सद्यतत् ॥ ३५ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प० निवातकवचयुद्धपर्वणि निवातकवचयुद्धे द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
अर्जुन उवाच निवर्तमानेन मयामहदृष्टं ततो परं ॥ पुरं कामचरं दिव्यं पावकार्कसमप्रभं ॥ १ ॥

वचानामिति शेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रशाम्य प्रकर्षेण आलोच्य ॥ ३५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७३ ॥ निवर्तमानेनेति ॥ १ ॥